

AVGÅNG 9:42 TILL NYA LIVET PROV

Här är åtta citat ur boken. Bläddra och sök upp citaten och skriv **de första tre orden** i den mening som kommer efter!

Tåget får fart och jag försöker hitta min plats. Väskan är klumpig att dra i de smala gångarna och fler än en tittar irriterat. Till slut frågar jag konduktören var jag ska sitta och det visar sig att jag är i fel vagn. _____

Att Mange är idrottslärare köper jag, men Petra ser inte alls ut som en präst. Visserligen har jag inte träffat någon präst förut. Ingen jag känner har träffat en präst. _____

- Hemma hos oss frågar vi om man får gå från bordet, säger Petra och fingrar efter halskedjan. Jag förstår att det är viktigt för den här familjen, viktigt *på riktigt*.

Alvar och jag går genom korridorerna där det hänger planscher med skolarbeten, kartor och teckningar. Överallt vänder sig folk om efter oss. Jag börjar känna mig som en popstjärna. Hemma är jag som vem som helst i skolan. _____

Sedan kommer Tea in i köket med munnen som ett streck. Mange och Petra fortsätter att tjata om vad hon har gjort och var hon har varit. Till slut kommer det fram att hon har varit hemma hos Fatima på Solkullen. _____

- Tjock och tjock... säger Mange.
- Kom igen! säger jag. *Hon* vet det. *Jag* vet det.
- *Lite* kanske, prövar Tea.
- Inte *lite*, *mycket* tjock, säger jag. Hon har en sjukdom som gör att hon inte kan röra sig, och är så deppig för det att hon käkar en massa för att trösta sig. _____

I nästa stund skriker vi av skratt när vi leker dunken med några andra på gården. Vi gömmer oss tillsammans bakom några grävsopor. Vi skrattar så mycket att skrattet bubblar ut och vi blir upptäckta. _____

- Han *förföljer* oss, han slår mamma.
- Vem då?
- Pappa.

Jag blir paff. Hennes coola pappa i London - en kvinnomisshandlare? Ja, så verkar det vara.

AVGÅNG 9:42 TILL NYA LIVET

PROV Facit

Tåget får fart och jag försöker hitta min plats. Väskan är klumpig att dra i de smala gångarna och fler än en tittar irriterat. Till slut frågar jag konduktören var jag ska sitta och det visar sig att jag är i fel vagn. **Efter en evighet hittar jag rätt.**

Att Mange är idrottslärare köper jag, men Petra ser inte alls ut som en präst. Visserligen har jag inte träffat någon präst förut. Ingen jag känner har träffat en präst. **Vad gör de på dagarna när det inte är bröllop och skolavslutningar?**

- Hemma hos oss frågar vi om man får gå från bordet, säger Petra och fingrar efter halskedjan. Jag förstår att det är viktigt för den här familjen, viktigt *på riktigt*.
- **Får jag gå från bordet? frågar jag.**

Alvar och jag går genom korridorerna där det hänger planscher med skolarbeten, kartor och teckningar. Överallt vänder sig folk om efter oss. Jag börjar känna mig som en popstjärna. Hemma är jag som vem som helst i skolan. **Inte en människa viskar om mig**

Sedan kommer Tea in i köket med munnen som ett streck. Mange och Petra fortsätter att tjata om vad hon har gjort och var hon har varit. Till slut kommer det fram att hon har varit hemma hos Fatima på Solkullen. **Petra och Mange tittar upprört på varandra.**

- Tjock och tjock... säger Mange.
- Kom igen! säger jag. *Hon* vet det. *Jag* vet det.
- *Lite* kanske, prövar Tea.
- Inte *lite*, *mycket* tjock, säger jag. Hon har en sjukdom som gör att hon inte kan röra sig, och är så deppig för det att hon käkar en massa för att trösta sig. **Hon kan typ dö om hon inte skärper sig.**

I nästa stund skriker vi av skratt när vi leker dunken med några andra på gården. Vi gömmer oss tillsammans bakom några grävskopor. Vi skrattar så mycket att skrattet bubblar ut och vi blir upptäckta. **Jag älskar Solkullen.**

- Han *förföljer* oss, han slår mamma.
- Vem då?
- Pappa.

Jag blir paff. Hennes coola pappa i London - en kvinnomisshandlare? Ja, så verkar det vara. **De kan aldrig slappna av.**